

168 – දෙවියෝ වෙති සුල මූල ප්‍රේමේ

දෙවියෝ වෙති සුල මූල ප්‍රේමේ
සුල මූල ප්‍රේමයේ වෙති දෙවියෝ
ගැවැසෙන්නෝ කවුරුද ප්‍රේමේ
මවුන් කෙරේ දෙවියෝ
තිවහන් ගත වන්නෝ

ඉවසන සුලු වේ කොතෙකුත් ප්‍රේමේ
ප්‍රේමය උල්පත කරුණාවේ
ඉරිසියාව එහි නෑ ආවිලෙන්තේ //
තමාට නෑ පාරාවිටු කරන්නේ

උඩගුව හෙම නෑ එහි ලියලන්නේ
හිතු මනාපෙට නොමැ හැසිරේ
තම කම මූලින් මෑ උසුටාලන්නේ //
ඇවිස්සෙන්නේ නෑ කොපෙත් ප්‍රේමේ

නපුරු කමක් නෑ හිතේ පැහැවන්නේ
අනුන් වරද ගැනෑ සතුටු නොවේ
හරි කොයි දේටත් සතුට වඩන්නේ //
සියලිල සතුටින් උහුලා ගන්නේ

ඇදැහිලිමත් සිත නොසිඳේ නොසිඳේ
බලාපොරොත්තුව නොබිඳෙන්නේ
ඉවසීමට හෝ කෙලවරක් නැතේ //
ප්‍රේමය කිසිදා නෑ වියැකෙන්නේ

ඇති වූවත් වර දිවැස් දෙසිමේ
ගැඹුරු රහස් සපුරා දැනුමේ
තම සිරුර දවා කෙරුවත් පුජා //
ඒ මොන පලකට ප්‍රේමය සුන්දා